

blive behørig retslig undersøgt; og det vilde atter i høj Grad lette Organisationsbestyrelsen i dens Bestræbelser for at begrænse Strejken og faa den sluttet. »Gaa nu blot i Arbejde, nu bliver Sagen jo undersøgt«. Det vil da ofte blive en virkningsfuld Opfordring.

Jeg tror, at det vilde være klogt af begge Parter dette: ved frivillig Vedtagelse af en Garantipligt eller en Konventionalbøde at sikre Overenskomsterne den Retsbeskyttelse, som de nu savne, og derved borttage nogle af Grundene til Arbejdsstandsninger, noget af Undskyldningerne for Lockout'er og Strejker; men ved Siden af det, jeg alt har sagt, kommer hertil endnu en Bemærkning.

Kommer Lovgivningen først til at røre ved disse Ting — og det kommer den sikkert — saa vil den hurtig blive paa det rene med, at der i Arbejdsstridigheder netop er den Forskel at gøre, som jeg har søgt at fremdrage, den mellem de Tilfælde, hvor der sker Brud paa Overenskomster, og de Tilfælde, hvor Parterne ikke under Kampen ere bundne af Overenskomster. Og Lovgivningen vil hurtig opdage, at den i al Fald har Ret til at gribe regulerende ind i de første Tilfælde; thi Kontraktens Retsbeskyttelse, Overenskomsters Retsbeskyttelse har alle Dage været noget, der har hørt til Lovgivningsmagtens Domaine. Naar der ingen Retsbeskyttelse haves for de »kollektive Aftaler«, saa beror det paa, at den Slags Aftaler ere nye og hidtil ukendte i vort Retsliv.

Men naar deres Existens nu gaar op for Lovgivningsmagten, idet den mærker, at Mangelen paa Retsbeskyttelse skaber Uroligheder og Formuetab i Samfundet, saa vil man ikke være sen med at skabe den manglende Retsbeskyttelse. Kan vi ikke forbyde dem at strejke og lock-oute — vil Lovgiveren sige — kan vi maaske betage dem nogle af Grundene til at strejke og lock-oute; vi kan ved Lov bestemme, hvilke Virkninger — pekuniære Virkninger — det skal have at krænke indgaaede Overenskomster. Det vilde paa ingen Maade være et Overgreb af Lovgivningsmagten; men det vilde vistnok af forskellige Grunde være heldigere for begge Parter, om de bestemte sig til denne Retsbeskyttelse i Frivillighed.

I Frivillighed kan De nemlig forud sætte de Grænser for Garantien, De selv synes. Gaar De i Frivillighed ind paa Garantierne, saa vil De ogsaa bedre kunne vente at faa Indflydelse paa, hvorledes den Domstol skulde være sammensat, som skulde dømme i disse Spørgsmaal. Og endelig: gaar De i Frivillighed ind paa Sagen, vil Ordningen vedblivende være knyttet til Organisationerne; al forudgaaende Forhandling, Forligsmægling o. s. v., alle disse Skridt, som bidrager til at holde Organisationerne sammen og tvinger dem til at staa paa Forhandlingsfod med hinanden, vil blive ordnet af de to Partier indbyrdes, medens udenfra komne Lovbestemmelser maa gives for alle Borgere og ikke i udpræget Grad kun for visse bestemte Organisationer.

Til Forebyggelse af Konflikter, der medføre Brud paa Overenskomster eller medføres af Brud paa Overenskomster, vilde jeg altsaa anse det for heldigt,

at det paa ydre Maade fremgik af Organisationslovene, at Handlinger i Strid med Overenskomsten ikke maa finde Sted, og at det er Bestyrelsens Pligt at hindre, at Beslutninger i den Retning kommer til Afstemning.

Og jeg vilde dernæst foreslaa, at man under Forudsætning af, at man fik Domstolen indrettet, som man ønskede,

dels paatog sig en Garanti for, at der ikke skete Omgaaelser af Overenskomster, og

dels paatog sig en Garanti for, at der ikke skete Arbejdsstandsninger i Strid med Overenskomsterne, en begrænset Garanti og bl. a. begrænset af Forbehold for det Tilfælde, at Arbejderne havde forsvarlig Grund til at strejke.